

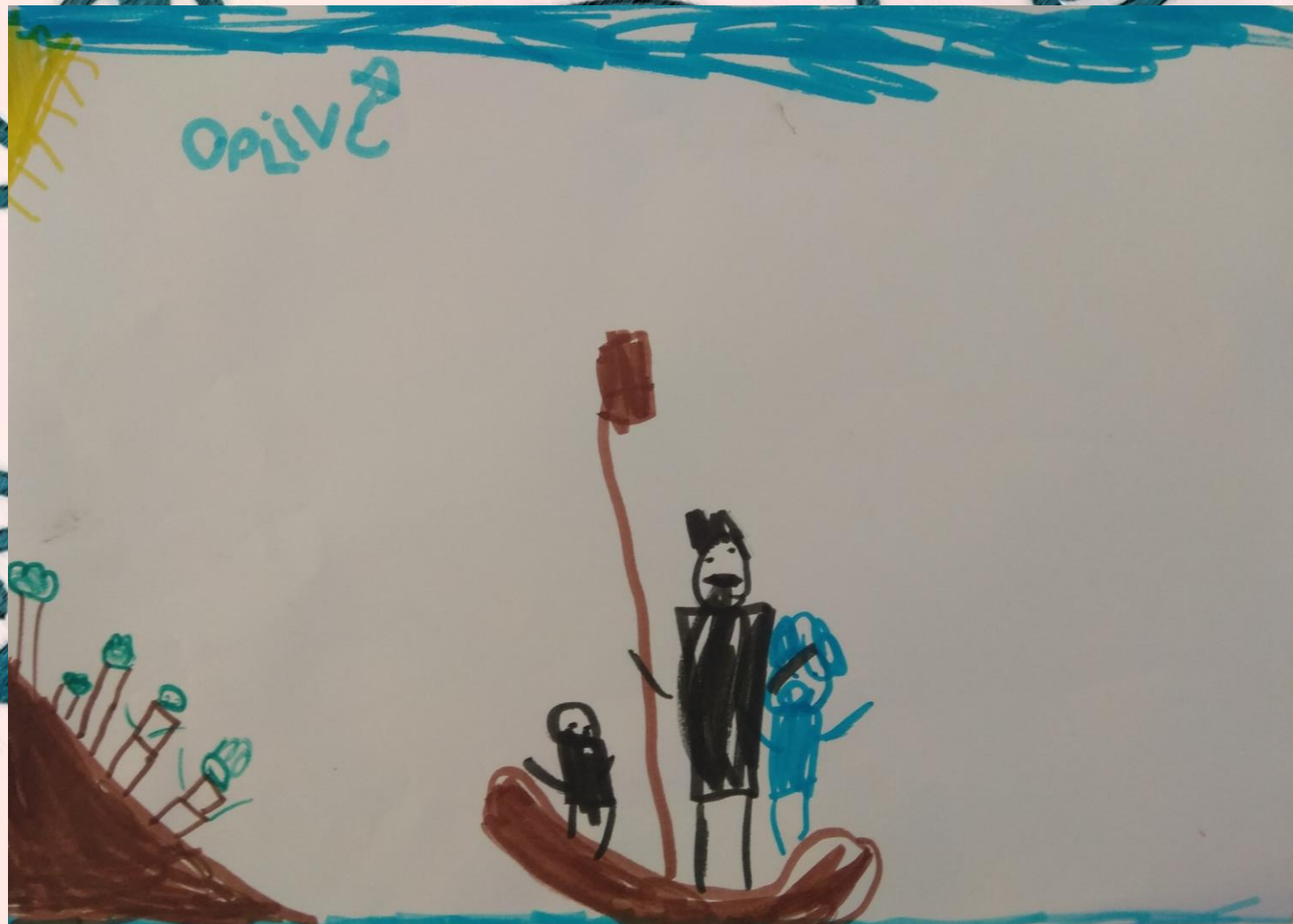
**Ο Ναύαρχος Μποφόρ
και
η σκάλα των ανέμων**

**Μία φανταστική ιστορία για τη δύναμη
του ανέμου**

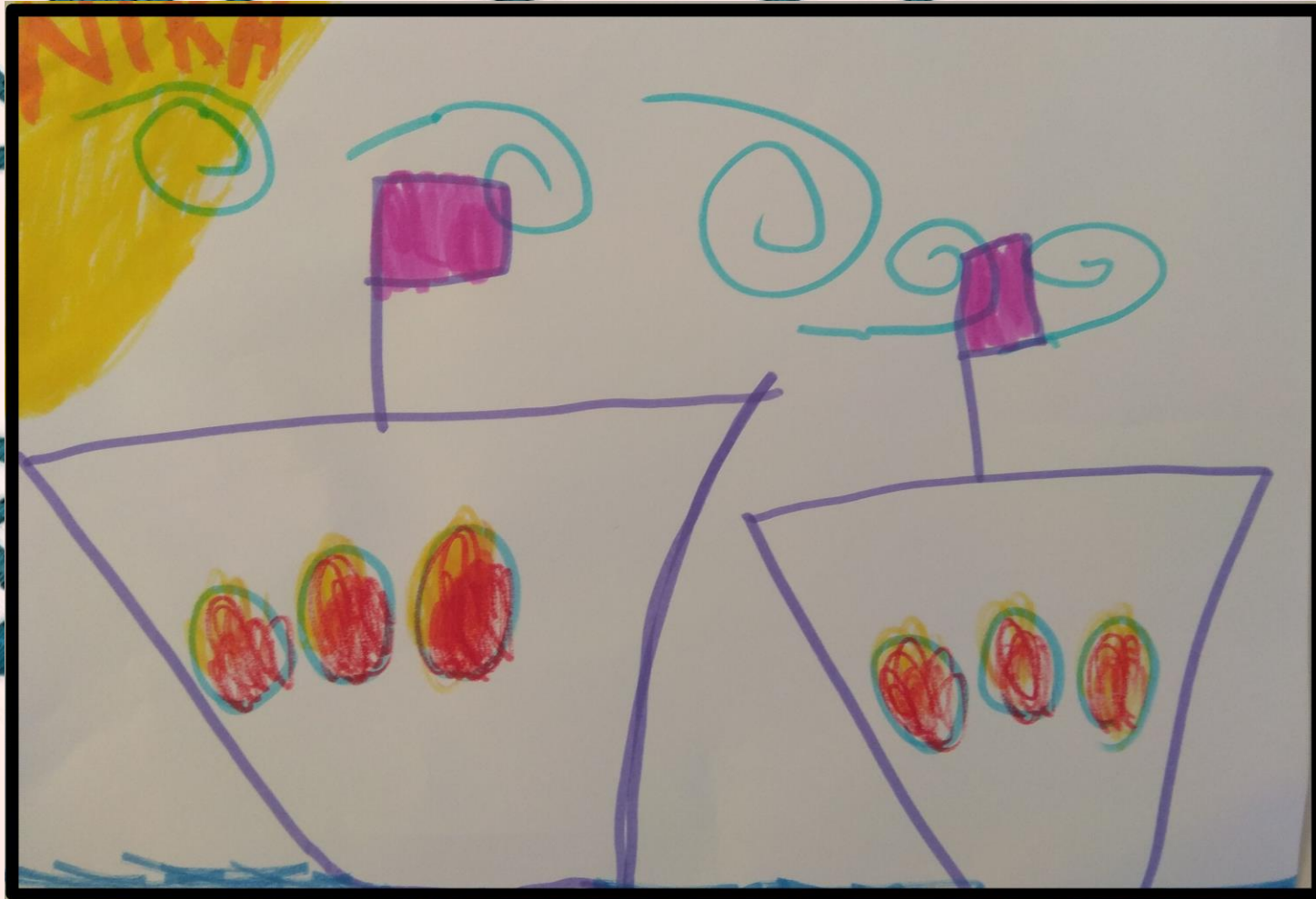
Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ
ΜΠΟΦΟΡ

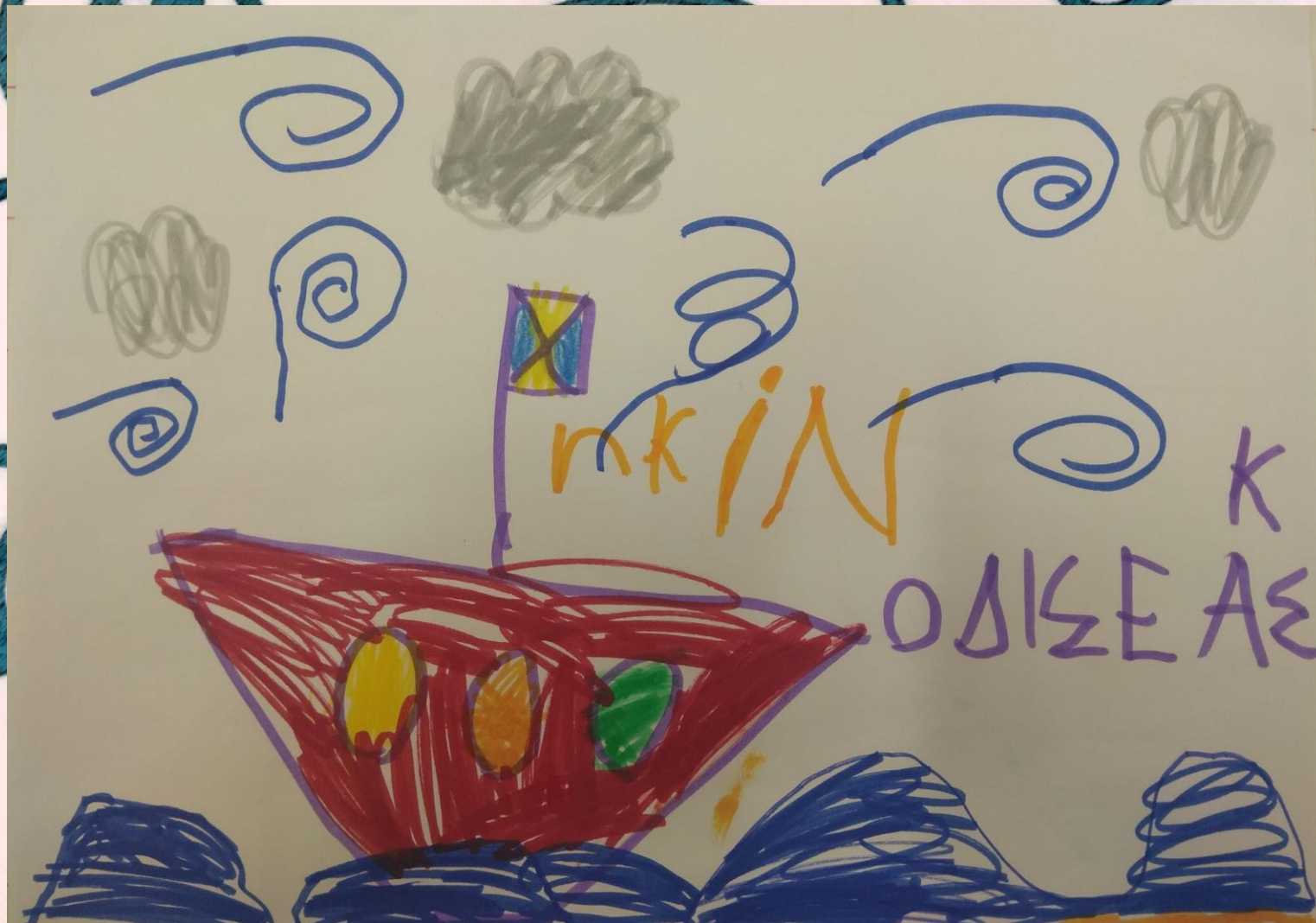
Μία φορά ένας ναύαρχος που τον έλεγαν Μποφορ, ήθελε να κάνει με το καράβι του το γύρο του κόσμου.

Μάζεψε τους ναύτες του και έριξε το καράβι στη θάλασσα. Μετά περίμεναν να φυσήξει ο άνεμος για να αρχίσουν το ταξίδι τους. Περίμεναν μία, δύο, τρεις, πέντε, δέκα μέρες και αέρας δε φυσούσε.

Κάποια στιγμή, εκεί που είχαν απογοητευτεί, άρχισε να φυσάει ένα πολύ ελαφρύ και δροσερό αεράκι που άρχισε να σπρώχνει τα πανιά του πλοίου.

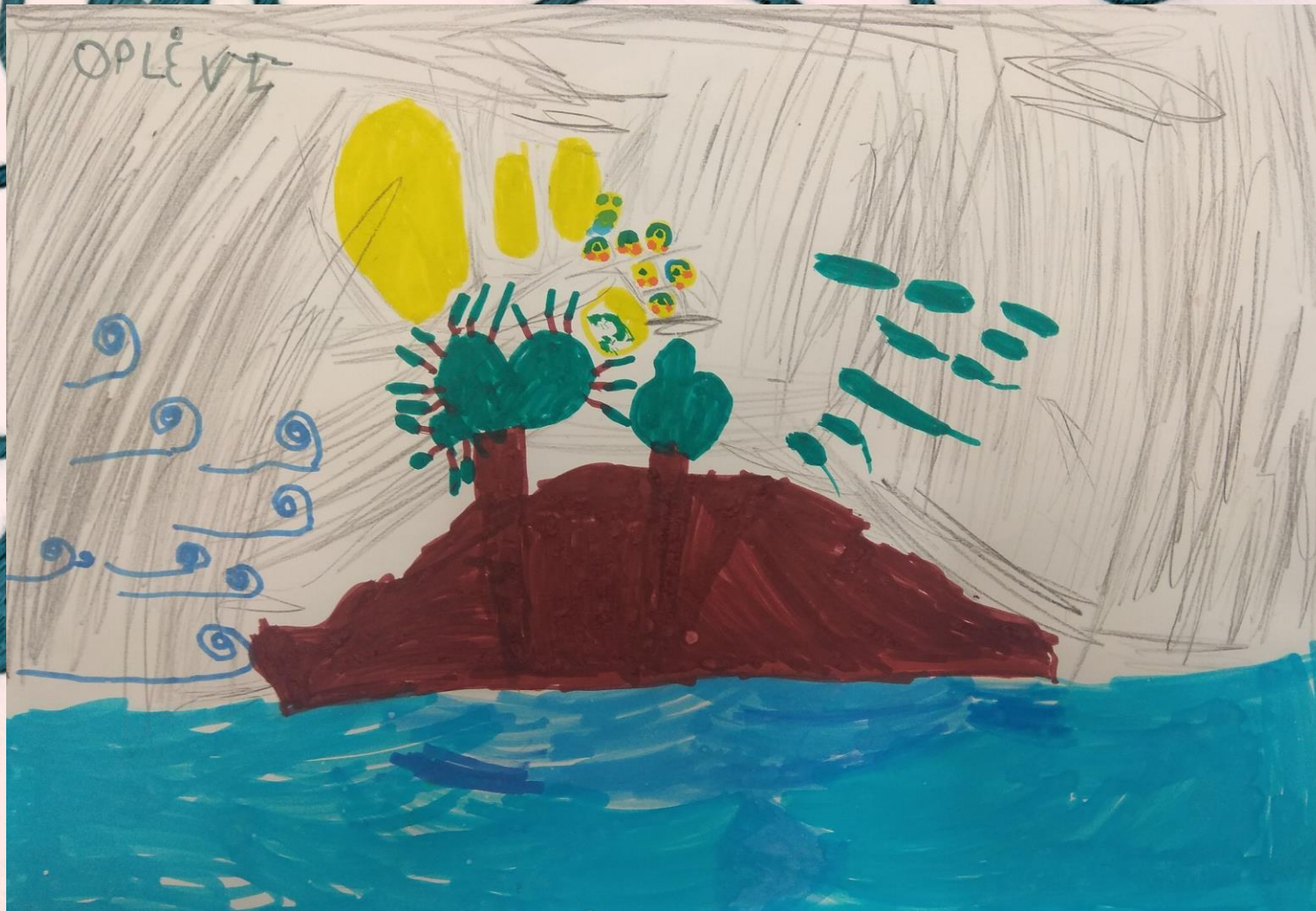
Και το ταξίδι άρχισε. Ταξίδευσαν για μέρες μέσα σε μία ήρεμη και φιλόξενη θάλασσα. Ήταν όλοι χαρούμενοι.

Μια μέρα έφτασαν σε ένα νησί που είχε πολύ ψηλά δέντρα με πράσινο κορμό και πορτοκαλί φύλλα.

Από τα δέντρα αυτά έβγαιναν τεράστιες φράουλες. Δεν είχαν ξαναδεί ποτέ τέτοιες φράουλες και όταν τις δοκίμασαν είπαν πως ήταν οι πιο γλυκές του κόσμου. Αφού έφαγαν μέχρι σκασιμού συνέχισαν το ταξίδι τους.

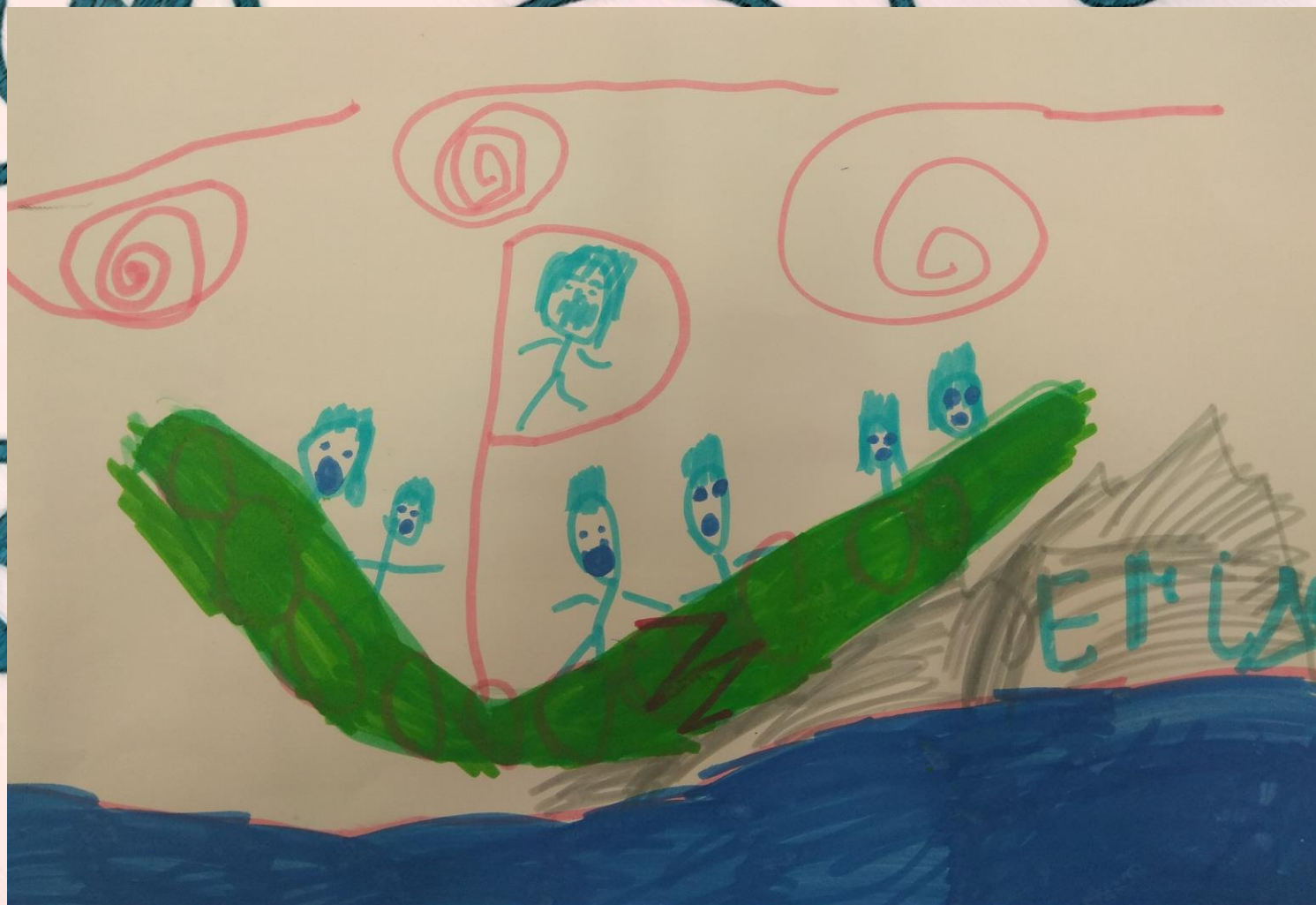
Είχε πέσει το βράδυ όταν από μακριά άρχισαν να φαίνονται κάτω υπάμενα φωτάκια. Πότε πήγαιναν πάνω, πότε κάτω, πότε εδώ και πότε παραπέρα. Ο άνεμος τους έσπρωχνε προς τα εκεί. Όταν είχαν πλησιάσει αρκετά διαπίστωσαν πως βρίσκονταν σε ένα άλλο νησί γεμάτο πυγολαμπίδες. Δεν ήξεραν το όνομα του γι' αυτό το ονόμασαν το νησί των πυγολαμπίδων. Βγήκαν στην ακτή και αντικρύζοντας το θέαμα έμειναν με το στόμα ανοιχτό. Έκατσαν εκεί να κοιμηθούν τη νύχτα, όμως κανείς δεν κοιμήθηκε στην πραγματικότητα γιατί οι πυγολαμπίδες έκαναν τη νύχτα μαγική!

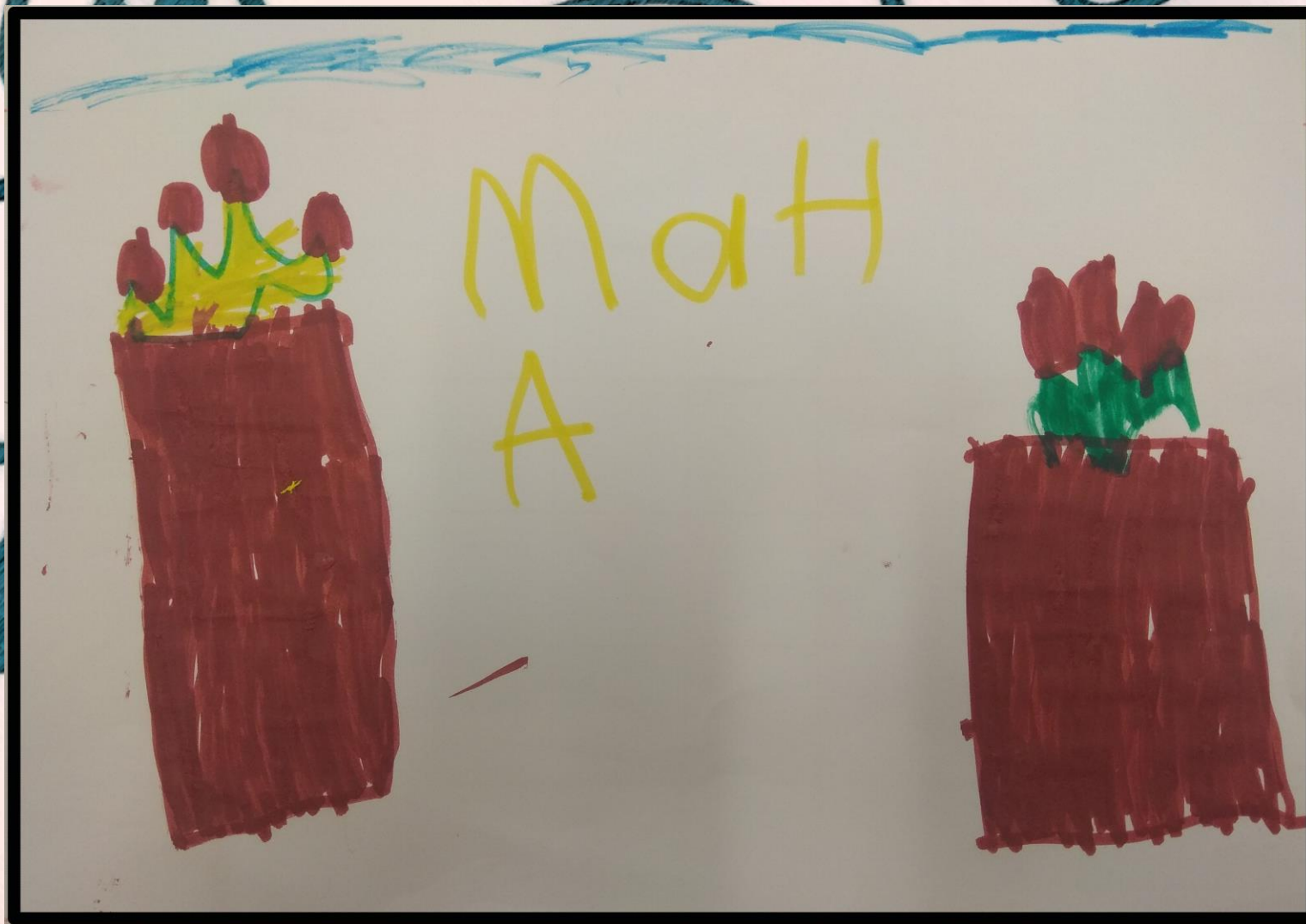
Το πρωί έλυσαν τους κάβους του
καραβιού για να συνεχίσουν το
ταξίδι τους. Στην αρχή όλα ήταν
ομαλά. Το αεράκι φύσαγε και τα
πανιά του πλοίου φούσκωναν με
καμάρι.

Σιγά σιγά όμως ο αέρας
δυναμώνει. Κύματα άρχισαν να
σηκώνονται και όσο δυναμώνει ο
αέρας τόσο πιο μεγάλα γίνονται
και τα κύματα

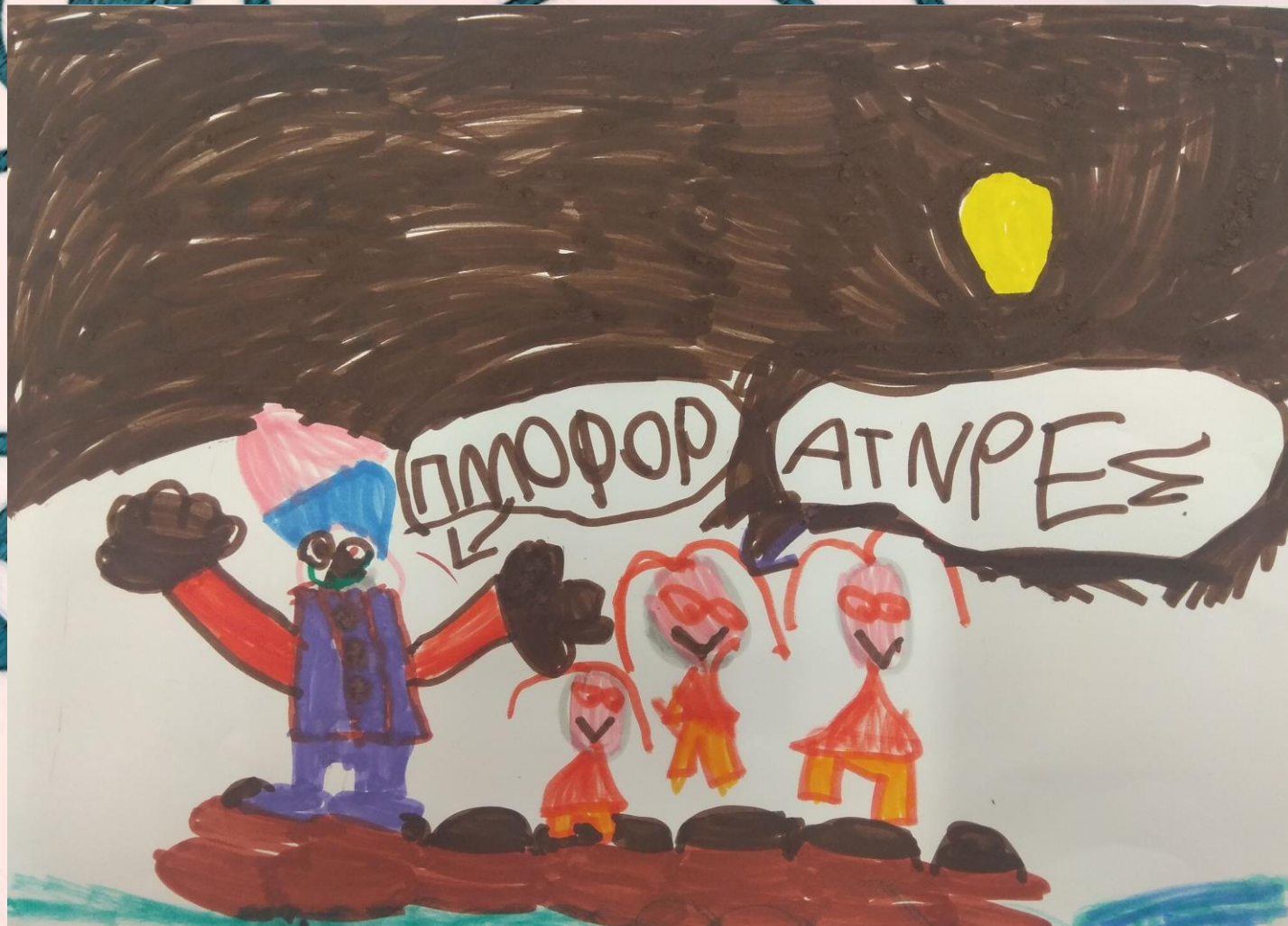
Στο μεταξύ σύννεφα άρχισαν να μαζεύονται στον ουρανό, ώσπου τα σύννεφα έγιναν κατάμαυρα, έπιασε δυνατή βροχή, ο αέρας λυσομανούσε και τα κύματα έγιναν βουνά! Πού να αντέξει το καημένο το καράβι! Μία πάνω από τη θάλασσα, μία κάτω από τη θάλασσα, μία εδώ και μία εκεί, σκίστηκαν τα πανιά και το καράβι ακυβέρνητο πια με μιά δυνατή ριπή του ανέμου και ένα τεράστιο κύμα, έπεσε πάνω σε ένα βράχο, έσπασε και βυθίστηκε! '

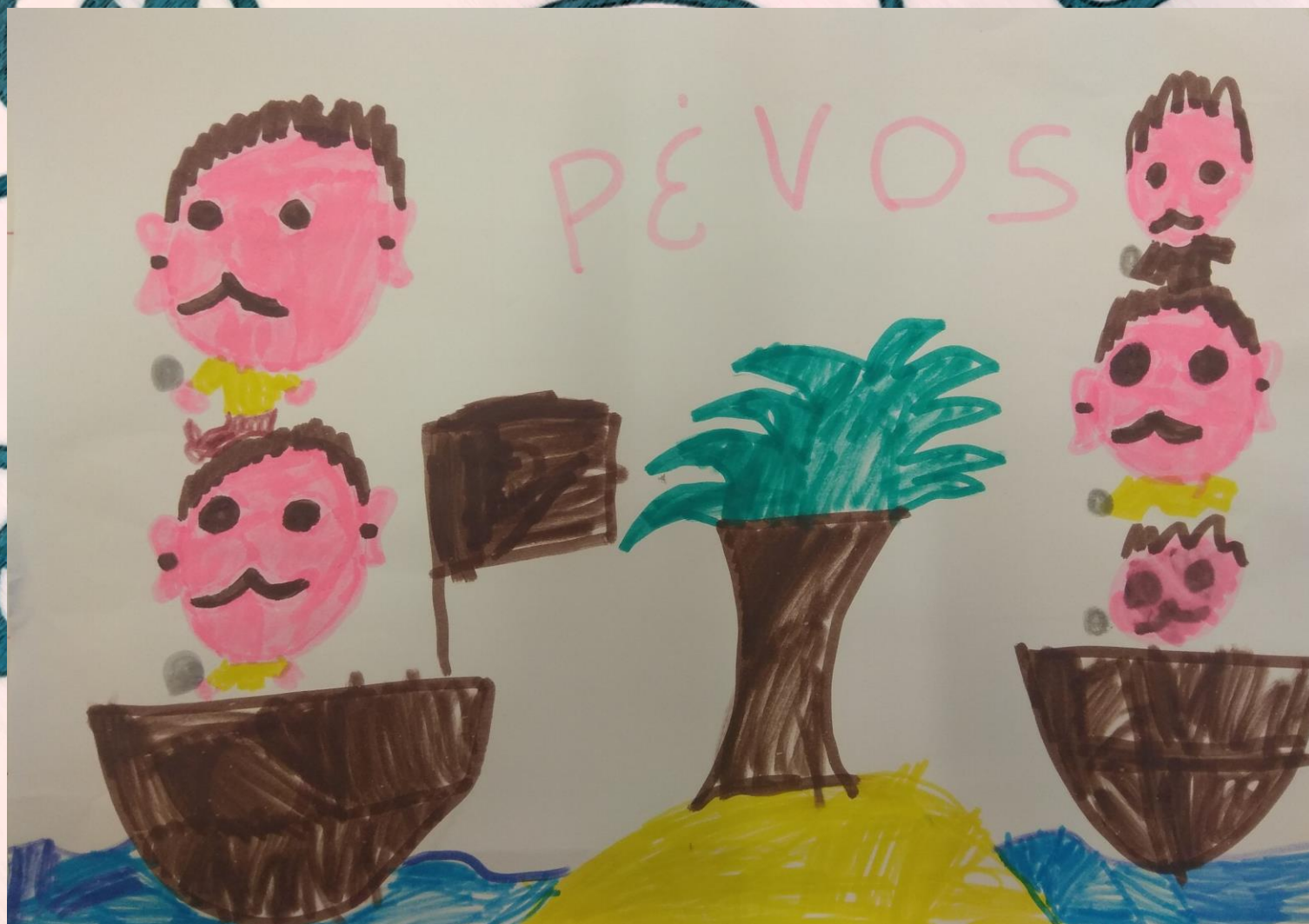
Ο Μποφόρ και οι άντρες του βρέθηκαν στο νερό και προσπαθούσαν να κρατηθούν στην επιφάνεια της θάλασσας. Για καλή τους τύχη ναυάγησαν κοντά σε ένα νησί και κολυμπώντας με μεγάλη προσπάθεια, κατάφεραν να φτάσουν στην ακτή, κι εκεί τους πήρε ο ύπνος.

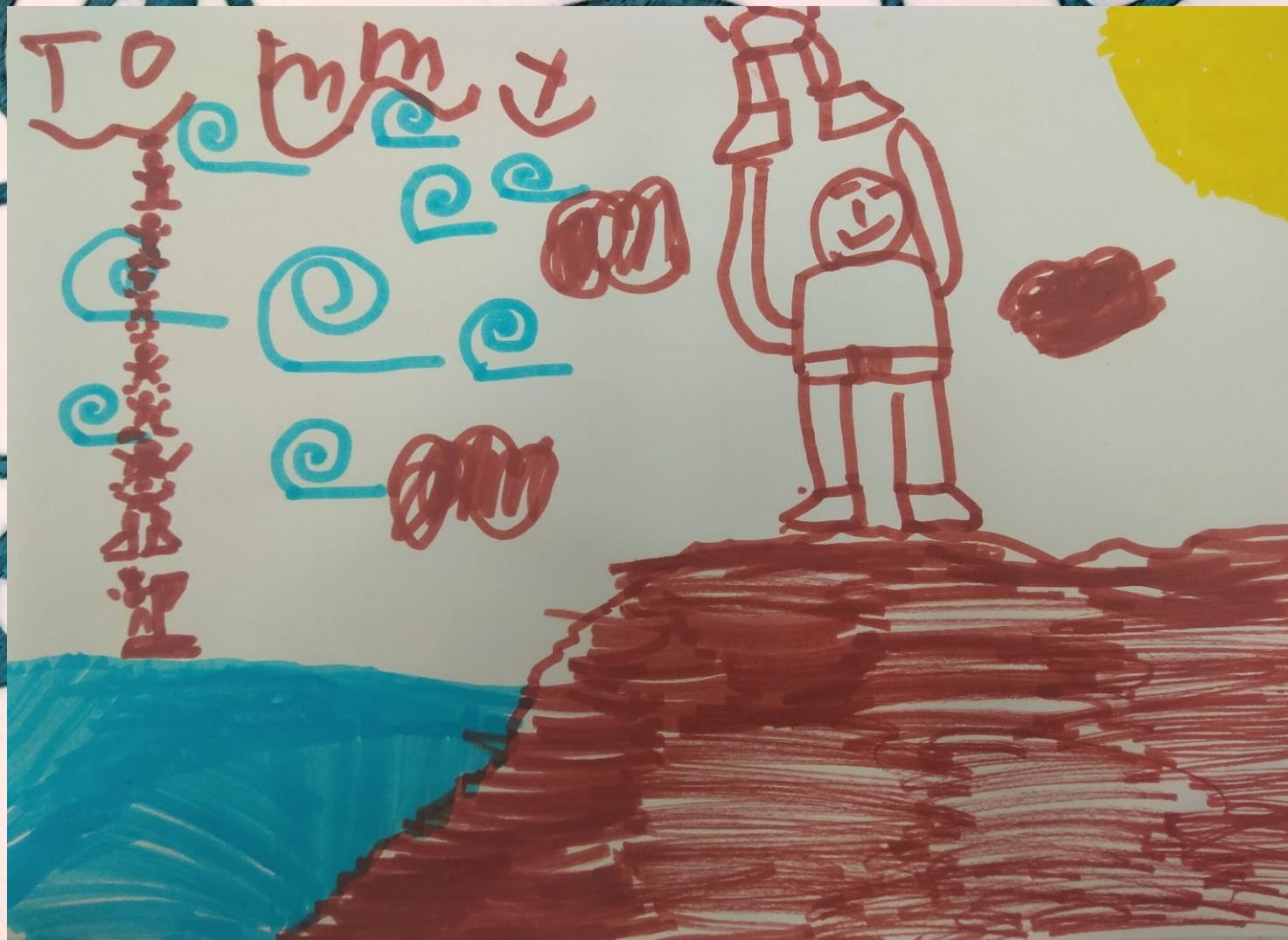
Ξαφνικά άρχισαν να πέφτουν πάνω τους και δίπλα τους και παραδίπλα τους κάτι καρύδες μεγαλύτερες από καρπούζια! Κάποιες στο σώμα, κάποιες στο κεφάλι. Έκαναν κάτι καρούμπαλα σαν πεπόνια! Κοίταξαν ψηλά και τι να δουν! Μαϊμούδες πάνω στους φοίνικες έπιαναν τις καρύδες και τους τις πέταγαν.

Οι άντρες έτρεχαν εδώ, έτρεχαν εκεί, έτρεχαν και παραπέρα για να σωθούν! Έπρεπε να φύγουν από εκεί αλλά πώς; Δεν είχαν πια καράβι! Τότε κάποιος σκέφτηκε να μαζέψουν τις καρύδες και να φτιάξουν μια σχεδία. Έτσι κι έγινε. Ανέβηκαν όλοι πάνω και όπου φύγει φύγει.

Ταξίδευαν μέρες και νύχτες αλλά ήταν ακόμα στη μέση της θάλασσας. Άλλες μέρες φύσαγε ένα ελαφρό αεράκι και άλλες δεν φύσαγε καθόλου και στερία δε φαινόταν από πουθενά. Εν τω μεταξύ άρχισαν να πεινούν και να διψούν γιατί δεν είχαν φάει αλλά ούτε και πει τίποτα τόσες μέρες. Έτσι σκέφτηκαν να πάρουν καρύδες από τη σχεδιά. Ξεδίψασαν και χόρτασαν κάπως την πείνα τους, αλλά όσο δεν έβλεπαν στερία τόσες πιο πολλές καρύδες έβγαζαν από τη σχεδιά τους. Και όσο λιγόστευαν οι καρύδες τόσο μικραίνει και η σχεδιά.

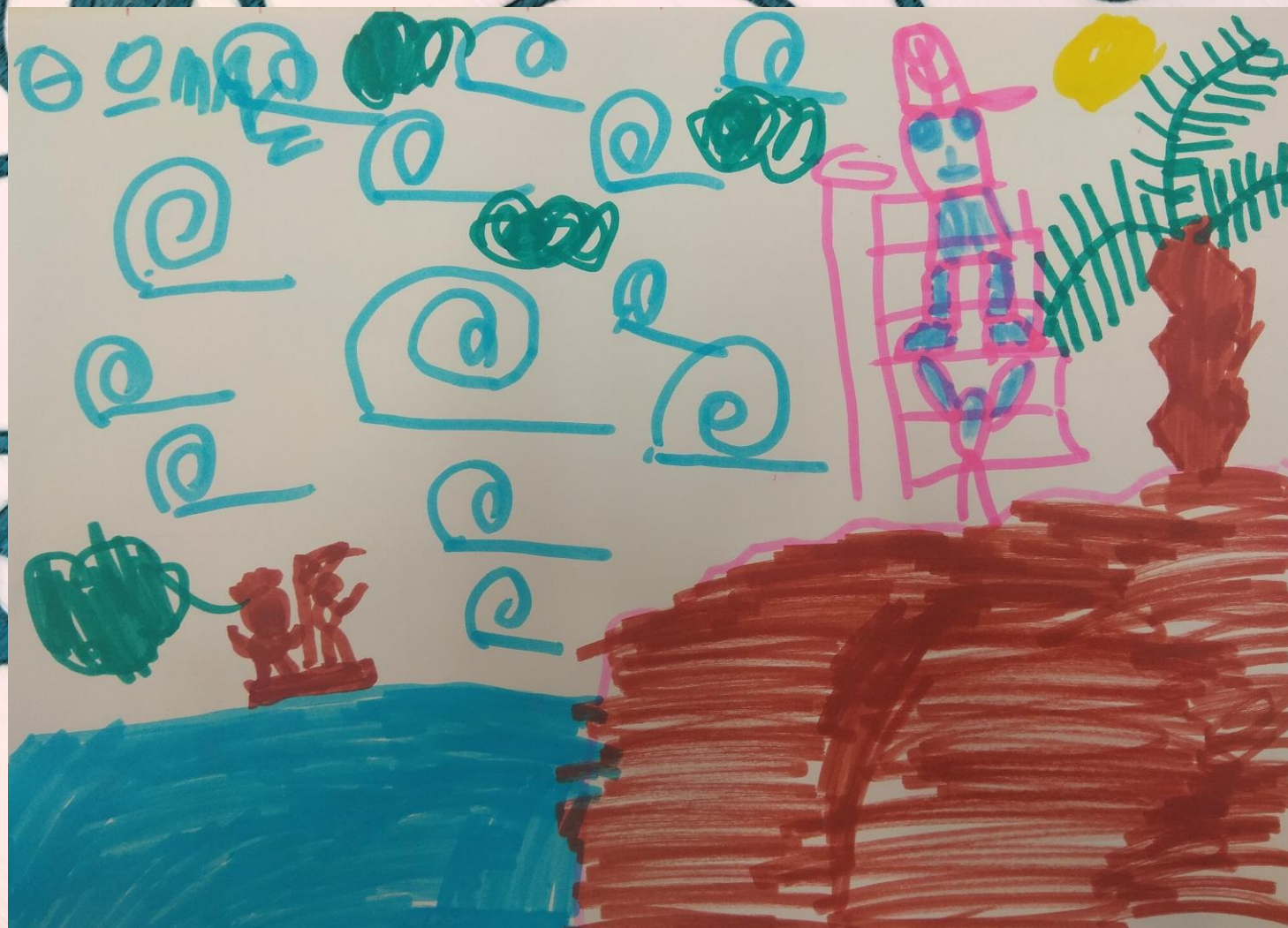
Άρχισαν λοιπόν να στριμώνονται. Στο τέλος άρχισαν να ανεβαίνουν ο ένας πάνω στην πλάτη του άλλου. Όταν πια είχαν φτιάξει μία ανθρώπινη σκάλα τότε για καλή τους τύχη είδαν από μακριά γη. Ενθουσιάστηκαν τόσο πολύ που από τη χαρά τους έχασαν την ισορροπία τους και έπεσαν όλοι στη θάλασσα. Άρχισαν να κολυμπούν με τις λιγοστές δυνάμεις που τους είχαν μείνει και κατάφεραν να βγουν.

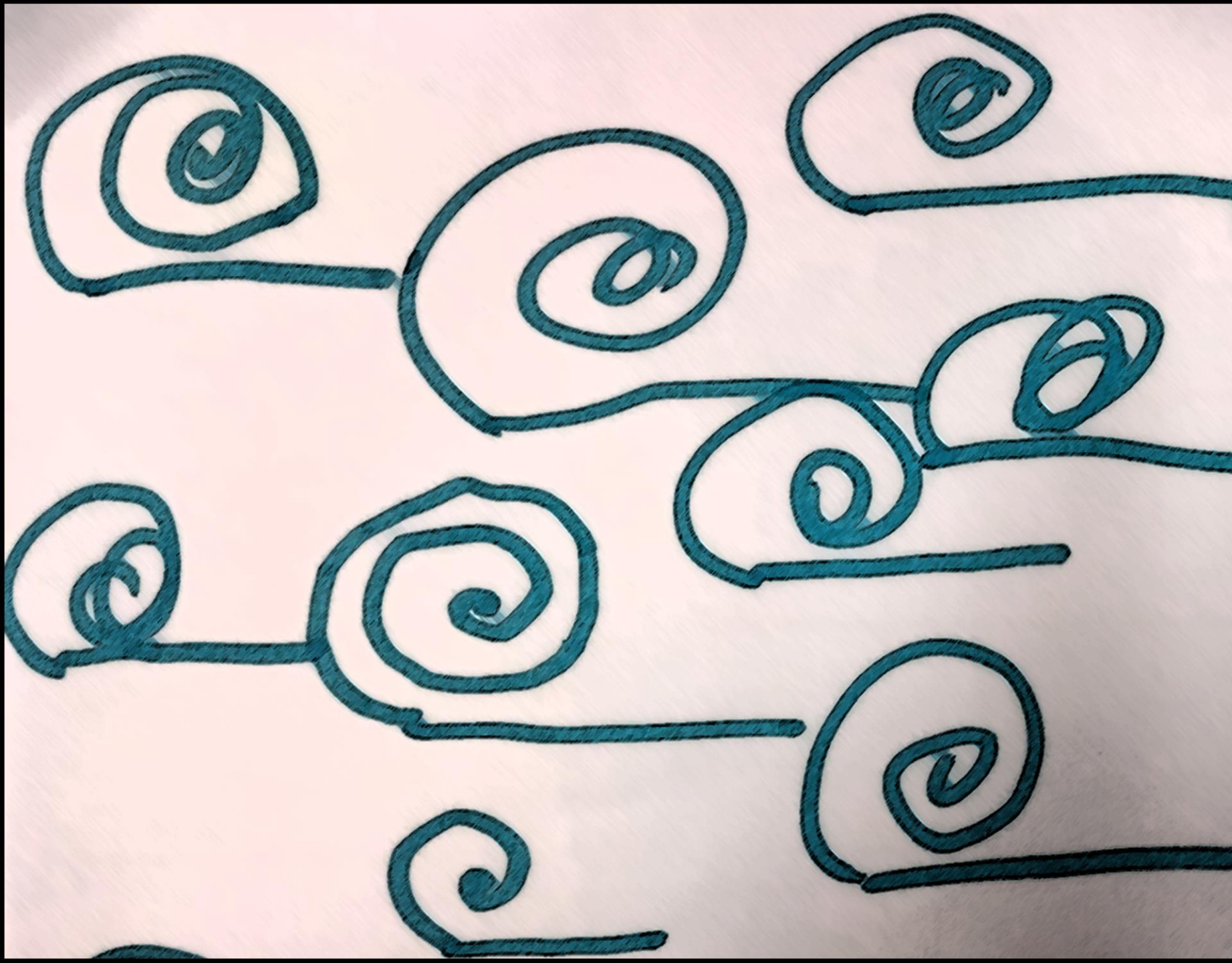
Όταν τελείωσε για αυτή η περιπέτεια, ο Ναύαρχος Μποφόρ άρχισε να σκέφτεται πως θα μπορούσε να αποφύγει τέτοιου είδους περιπέτειες στο μέλλον. Ανέβηκε σε μία σκάλα για να βλέπει μακριά και μία δυνατή ριπή ανέμου τον έριξε κάτω μαζί με τη σκάλα.

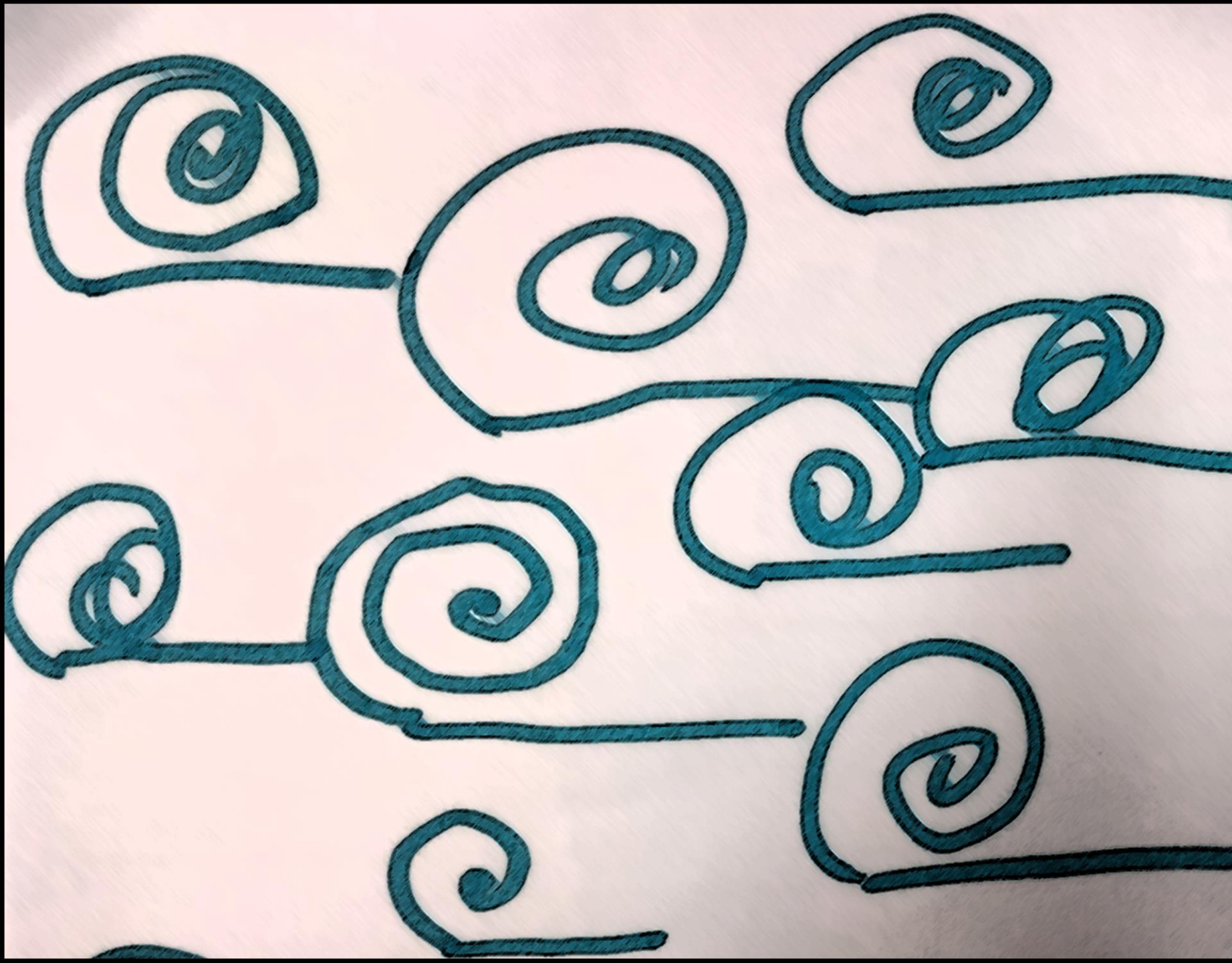
Τότε του ήρθε η ιδέα! Να φτιάξει
μία σκάλα που θα μετράει τον
άνεμο. Έφτιαξε 12 σκαλιά. Όταν
ήταν στα κάτω σκαλιά ο αέρας
ήταν λίγος. Όσο πιο ψηλά στη
σκάλα ανέβαινε τόσο πιο δυνατός
ήταν ο αέρας.

Αυτό το ονόμασε κλίμακα Μποφόρ. Έτσι όταν φύσαγε ένα ελαφρύ αεράκι ήταν καλοτάξιδες οι θάλασσες και τα πανιά των πλοίων φούσκωναν από χαρά. Όταν όμως φύσαγε δυνατός αέρας, τα πλοία περίμεναν να κοπάσουν τα κύματα για να ξεκινήσουν το ταξίδι τους.

Τέλος

Νηπιαγωγείο
Διλόφου Βάρης

2023-24